

Adjektive der a- und o-Deklination

	<i>klein</i>			<i>letzter</i>		
Nom.Sg.	μικρ-ός	μικρ-ά	μικρ-όν	ἔσχατ-ος	ἔσχατ-η	ἔσχατ-ον
Gen.Sg.	μικρ-οῦ	μικρ-ᾶς	μικρ-οῦ	ἔσχατ-ου	ἔσχατ-ης	ἔσχατ-ου
Dat.Sg.	μικρ-ῶ	μικρ-ᾷ	μικρ-ῶ	ἔσχατ-ω	ἔσχατ-ῃ	ἔσχατ-ω
Akk.Sg.	μικρ-όν	μικρ-άν	μικρ-όν	ἔσχατ-ον	ἔσχατ-ην	ἔσχατ-ον
Nom.Pl.	μικρ-οί	μικρ-αί	μικρ-ά	ἔσχατ-οι	ἔσχατ-αι	ἔσχατ-α
Gen.Pl.	μικρ-ῶν	μικρ-ῶν	μικρ-ῶν	ἔσχατ-ων	ἔσχατ-ων	ἔσχατ-ων
Dat.Pl.	μικρ-οῖς	μικρ-αῖς	μικρ-οῖς	ἔσχατ-οις	ἔσχατ-αῖς	ἔσχατ-οις
Akk.Pl.	μικρ-οὺς	μικρ-άς	μικρ-ά	ἔσχατ-ους	ἔσχατ-ας	ἔσχατ-α

- Die Formen entsprechen denen der Substantive der a- und o-Deklination **außer im Gen.Pl.f.**
Die Akzente des Proparoxytonon ἔσχατος werden bei langem Vokal in der Endsilbe zum Paroxytonon.
- Zu **μικρά** = Nom.Sg.Femininum mit α purum (nach ε, ι, ρ) von μικρός, μικρά, μικρόν
- Zu **ἔσχατη** = Nom.Sg.Femininum mit attischem -η statt langem -ᾶ

Unregelmäßige Deklination (2 Stämme)

	<i>viel</i>			<i>groß</i>		
	πολ-ύ-/ πολ-λ-ή/ό-			μέγα-/ μεγά-λ-η/ο-		
Nom.Sg.	πολύς	πολλή	πολύ	μέγας	μεγάλη	μέγα
Gen.Sg.	πολλοῦ	πολλῆς	πολλοῦ	μεγάλου	μεγάλης	μεγάλου
Dat.Sg.	πολλῶ	πολλῇ	πολλῶ	μεγάλω	μεγάλῃ	μεγάλω
Akk.Sg.	πολύν	πολλήν	πολύ	μέγαν	μεγάλην	μέγα
Nom.Pl.	πολλοί	πολλαί	πολλά	μεγάλοι	μεγάλοι	μεγάλα
Gen.Pl.	πολλῶν	πολλῶν	πολλῶν	μεγάλων	μεγάλων	μεγάλων
Dat.Pl.	πολλοῖς	πολλαῖς	πολλοῖς	μεγάλοις	μεγάλαις	μεγάλοις
Akk.Pl.	πολλοὺς	πολλάς	πολλά	μεγάλους	μεγάλας	μεγάλα

Nur im Nom./Akk.Sg.m./n. findet sich der Kurzstamm, in den übrigen Kasus die Erweiterung mit -λ-ή/ό-